

ΩΡΑΙΕΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

‘Ουδός ο χρόνος είναι
κι’ έδρα πάλιν αι’ Αθήναι.

Χίλια όκτακόσα κι’ έννενηντα ένα,
πάντα κάθε χρόνο τα συνειλημένα.

Τών όρων μας μεταβολή, — ένδιαφέρουσα πολύ.

‘Ο ‘Ρωμός την έβουβα — μόνο μία φορά θά βγαίνη,
κι’ όταν έχω ξυπνάδα — κι’ όποτε μου κατεβαίνει.
Συνδρομητάς θά δίγωμαι — γιατί λεπτά δέν έχομαι,
και ‘στών’ Αθηνών την πόλιν — και εις την άλλοδασην,
έλλείας θ’ Ελλάδα όλην — όπως ναίει κι’ έντροπην.
Συνδρομή για κάθε χρόνο — πράξα δουδεκα και μόνο,

για τά ένα όμως μέρη — δεκαπέντε και ‘τό γέρη.
Κι’ ένα φύλλο άν κρατήσ — έγινε συνδρομητής,
κι’ όπως τον παρ’ δέν δίδει — θά τον φά μάσοφ φιδί.
Γράμματα και συνδρομαί — άπ’ εθείας προς έμά,
για τή σάρα και τή μέρα — κάθε φύλλο μία δεκάρα.

Τού ‘Ιουνίου πέμπτη και δεκάτη,
και τά υβαλά ή ζέση δυνταράττει.

Τρακόδα θαράντα κι’ έπτά,
κι’ άνάγκη πολλή για ζεπτά.

Βίβλος Κυνή, νέα και τρανή.

‘Στόν Μόνσων ο Σαλισουρού. — Νά πής ‘στόν Διληγιάννη
και νά τού πής όγρήγορα, χωρίς καιρόν νά χάνη,
της πάλαι ‘Ατμοπολικής τά χρέη να πληρώση,
όσα εις ‘Αγγλους δανειστατάς όφειλ ή εταιρία.
έλλείας ο Σαλισουρού θά τον έμβαλαρώση
και θά γενή και ‘στάς Βουλάς μεγάλη φασαρία.

‘Στόν Μόνσων ο Σαλισουρού. — Τάστειτα κατά μέρος
και πρόλαβε οι δανεισταί να πληρωθούν έγκαιρος.

‘Ο Μόνσων ‘στόν Πρωθυπουργόν. — Σής ‘πήρε τό ποτάμι...
ο Σώλοσουρου την πληρωμήν ζητεί τών ποσοτήτων,
έλλείας γκόντεμα!... σκέπτεται ρεζίλι νά σās κάμη
και εις τών Λόρδων την Βουλήν και εις τών Κοινοτήτων,
και θά φαντή ούτω πώς ‘στόν κόσμον μασκαράδες,
οι πρώτοι κανονιέρηδες, οι πρώτοι φουκαράδες.

‘Ο Μόνσων ‘στόν Πρωθυπουργόν. — ‘Ο Σώλοσουρου και
[πάλιν

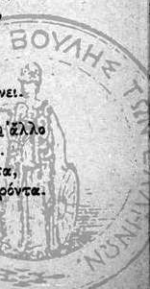
μου γράφει με τραχύτητα ύπέρ ποτε μεγάλην.
Σκεφθήτε πώς θά χάσετε τον πρώτον σας άέρα,
άν δέ τό πόδι ‘στάς Βουλάς ο Σώλοσουρου κτυπήση,
άπό τ’ ‘Αχροκεραυνία ως ‘στόν Μαλιάν πέρα
δλ’ ή ‘Ελλάς θά τιναχθή και θά χρεωκοπήση,
και νταραβέρι όπως πριν δέν θάχη πιά μαζί της
κανένας ‘Αγγλος έμπορος, κανένας τραπεζίτης.

‘Στόν Μόνσων ο Πρωθυπουργός. — Μεγάλε Πρεσβευτά,
μεγάλος όντως εκτιμώ τά λόγια σας αυτά,
σας δέχομαι δέ πάντοτε με όποκλίσει τόσας
και ειμαι δουλος ταπεινός της ‘Εξοχότητός σας,
άλλά τολμώ νά σας ειπώ πώς σκούζετε ‘στόν βρόντον,
διότι ούκ άν λάβοιτε παρ’ τών μη έχόντων.

‘Στόν Μόνσων ο Πρωθυπουργός. — ‘Η έγκριτος ‘Ελλάς
άναγνωρίζει πάντοτε πώς έχει όφειλάς,
γνωρίζει δέ, ώ Πρεσβευτά της κραταιάς ‘Αγγλιας,
πώς άν οι τόκοι δέν δοθούν μετά τών κεφαλαίων,
θά χάσομεν τό κρέντιτο και τόσας εύκολίας,
μουφλοΰζεις δέ θά κηρυχθή ή μέγας Ναπολέων,
άλλά τολμώ νά σας ειπώ κι’ έγώ και τό Κορδόνι
πώς κατ’ αυτάς ή Συριακή μουφλοΰσα τά κορδόνει.

‘Ο Μόνσων ‘στόν Σαλισουρού. — Τά πρέποντα του ειπα,
άλλά θαρρώ πώς έκαμα μες ‘στό νερό μία τρύπα.
Έκείν’ οι ‘Ατμοπολικοί δέν έχουν παραδάκι
και χρεωστούν άμέτρητα και εις τόν Βαφειαδάκη.

‘Ο Μόνσων ‘στόν Σαλισουρού. — Του ειπα κι’ ένα κι’ άλλο
μήπως κανένα μετρητό ‘μπορέτω νά τού βγάλω.
Του ειπα πώς ή πίστις των θά πέση και τά φοντα,
άλλά ‘στην πόρτα του κουφοφ όσα κι’ άν θέλης βρόντα.

'Στὸν Μόνων ὁ Σαλισουρού. — Νὰ τοῦ εἰπῆς κορτά πῶς μὲ τοὺς Ἀγγλους καὶ μ' ἐμὲ κακὰ θὰ τὰ ξεμπλέξῃ, κί' ἂν γρήγορα δὲν σκέπτεται νὰ δώσῃ τὰ λεπτὰ ἢ μουσικὴ στὸ Σύνταγμα τὸν ὕμνον μας θὰ παίξῃ, κί' ὁ κύριος Πρωθυπουργός κί' ὁ φειλέται κί' ἄλλοι θὰ τὸν ἀκούθῃ γονατιστοὶ μὲ ἔξοκεπο κεφάλι.

'Ο Μόνων ἔστὸν Πρωθυπουργόν. — Δὲν εἶναι κολοκῦθια.. ὁ Σώλσοουρου μοῦ φαίνεται πῶς ἀναφε ἔσ' ἀλήθεια.

'Στὸν Σώλσοουρου ὁ Θεωδωρῆς. — Σ' αὐτὰς τὰς περι-
[στάσεις

ἐλίγον εἶκτον, Σύμβουλε τῆς κραταιᾶς Ἀνάσσης, καὶ μὴ μοῦ σφίγγετε καὶ σετς κί' ὁ Μόνων τὸ λαρύγγι, κί' ἐγὼ νὰ βγάλω προσπάθω κί' ἀπὸ τὴν μυγα ζύγκι.

'Ο Σώλσοουρου ἔστὸν Θεωδωρῆν. — Ἀμὰν κί' ἀμὰν δὲν
[ἔχει...
μ' ἐκείνους τοὺς μουφλοῦζήδες κακὴ δουλειὰ σὰς τρέχει, καὶ ἂν τὰ ὀφειλόμενα δὲν δῶ ἐπὶ παλάμῃς θὰ σὰς κοπῇ τὸ κρέντιτο ἀπ' ὄλας τὰς Δυνάμεις.

'Ο κύριος Πρωθυπουργός πρὸς τὸν Τσιροπινᾶ...
Μὲ σὰς κί' ἐγὼ τὰ ἔχασα κί' ἐπῆρα τα βουνά.

'Ο Σώλσοουρου μὰς ἀπειλεῖ καὶ μὲ τὸ παραπάνω πῶς ἀφαίρει τὴν πίστωσι ἀπὸ τὸν Καραπάνο, καὶ τότε ἐγὼ τῆς Κηρσισιᾶς θὰ τρώω τοὺς βατράχους, οὐδὲ τοὺς Ἀγγλους ἔπωας πρὶν θὰ ἔχωμεν συμμάχους, τῶν δὲ γιγάντων ἢ πατρὶς θὰ εἶναι σὰν σκουπίδι κί' οἱ πρὸ αἰῶνων πόθοι τῆς μαρούλια μὲ τὸ ξυδι.

Τσιροπινᾶς πρὸς Θεωδωρῆν. — Εἰς τόσας δυστυχίας ἐγὼ νομίζω περιττὰς τὰς ἔξενας συμμαχίας.

Οὐχ ἦτον τὸν Σαλισουρού πρὸς τὸ παρὸν νὰ βράσῃς καὶ τὴν Μυκάλην τὴν γνωστὴν ἀμέσως ἢ ἀγοράσῃς, διότι δὲν εὐρίσκειται στὴν Σύρα μετρητὸ κί' ὁ Μάσκας δρόμο κατ' αὐτὰς ἐπῆρε δυνατὸ, κί' ἂν, ὁ μὴ γένοιτο ποτὲ, δὲν ἔχωμεν καὶ γρήματα, εἴ' τότε πιά φασκέλωστα καὶ βράστα καὶ βλαστήματα.

'Ο Θεωδωρῆς ἔστὸν Δήμαρχον. — Ὁ Σώλσοουρου δὲν παίζει καὶ κατ' αὐτὰς ἀγρίεψαν σπουδαίως οἱ Ἑγγλέζοι, ἂν δὲ εἰς τούτους δὲν δοθοῖν τὰ χρέη μὲ τὸν τόκο φοβουμὰ μῆπως ἔχωμε κανένα νέο μπλόκο.

Τσιροπινᾶς πρὸς Θεωδωρῆν. — Ἄς γίνῃ ε,τι θέλει... σὺ πάρε τὴν Μυκάλην μας καὶ γι' ἄλλα μὴ σέ μέλη. Σπουδαίος ὁ ἐκλογικὸς μοῦ φαίνεται καυχᾶς καὶ τοῦτο σκίψου, Πρόεδρε καὶ ἄνερ σεβαστὲ, κί' ἂν περισσέυσθ τίποτε ἀπὸ τὰς ἐκλογὰς μὲ τρέπον τὸ μοιράζονται οἱ ἔξενοι δανεισταί.

'Ο Θεωδωρῆς ἔστὸν Δήμαρχον. — Ὁ Σώλσοουρου μαλλόνει, καὶ γιὰ νὰ εὐρῆς γρήματα ὀκτώ κοματίγια γίνου, ἀλλῶς δὲν θὰ λάβωμεν εἰς τὸ ἐξῆς βελόνι καὶ μῆτε κὰν τὰ μάρμαρα ἐκε.να τοῦ Ἐλγίνου.

Τσιροπινᾶς πρὸς Θεωδωρῆν. — Λεπτὰ νὰ μὴ ζητῇ καὶ ὄσα θέλει μάρμαρα δικά μας ἄς κρατῇ.

'Ο Θεωδωρῆς ἔστὸν Δήμαρχον. — Ἀγαπήτέ μου φίλε, εὐθὺς τὸν Βοκοτόπουλον εἰς τὰς Ἀθήνας στείλε, ἄς ἔλθῃ κί' ὁ Ἀνύσιος κί' οἱ φίλοι μας οἱ ἄλλοι νὰ δοῦμε πῶς τί διάβολο θὰ γίνῃ κί' ἢ Μυκάλην.

Τσιροπινᾶς πρὸς Θεωδωρῆν. — Μὴν γὰρ τε χαμένα... ἄς στείλῃ διακονοῦσιν ὁ Σώλσοουρου κί' ἐμένα, κί' ἐγὼ ἔστὸν Ἐξοχότατον, χωρὶς νὰ τὸν ντραπῶ, εἰζεύρω, φίλε Πρόεδρε, τί πρέπει νὰ τοῦ πῶ.

'Ο Σώλσοουρου ἔστὸν Θεωδωρῆν. — Νὰ κάμῃς ἔπωας ἔπωας νὰ πληρωθοῦν οἱ δανεισταὶ καὶ τιμηθῇ ὁ τόπος.

'Ο Θεωδωρῆς ἔστὸν Σώλσοουρου. — Δὲν ἔβρισκονται λιανὰ κί' ἀπευθυνθῆτε δι' αὐτὸ πρὸς τὸν Τσιροπινᾶ.

'Ο Σώλσοουρου ἔστὸν Δήμαρχον. — Παρακαλῶ σας ἄκων τὰ χρέη νὰ πληρώσετε οἱ ἀγορὰν ἀνθρώπων, καὶ ἂν δὲν ἔχω τὴν τιμὴν νὰ σὰς γνωρίζω διόλου πλὴν μαλαγὰνα φαίνεσθε καὶ κάλτσα τοῦ διαβόλου.

Τσιροπινᾶς πρὸς Σώλσοουρου. — Κλεινὲ Σαλισουρού, μὴ θέλῃς σῶναι καὶ καλὰ νὰ κἀνθῇ τὸ βαρὺ. Γνωρίζω μὲν πῶς ἀνθρακας οἱ Ἀγγλοι οὐκ ἐλίγους ἐδάνευσαν ἔστους Συριανοὺς μὲ προσηπὴν ζημίαν, κί' εὐχαριστοῦμεν δι' αὐτὸ τοὺς Τόρεις καὶ Οὐίγους, ἀλλ' ἀνθρακες ὁ θησαυρὸς κατὰ τὴν παροιμίαν.

'Ο Σώλσοουρου ἔστὸν Δήμαρχον. — Γκοντέμ Τσιροπινᾶς.

'Ο Δήμαρχος ἔστὸν Σώλσοουρου. — Αἶρα κοπανᾶς.

'Ο Σώλσοουρου ἔστὸν Δήμαρχον. — Βρὲ δὸς μας τὰ λεπτὰ.

'Ο Δήμαρχος ἔστὸν Σώλσοουρου. — Μὰς ἔσπασε μ' αὐτὰ... τὸ κάτω κάτω τῆς γραφῆς νὰ πᾶς νὰ μοῦ κουρεύεσαι... ἠῦρες καὶ σὺ τὴν ἐποχὴ γιὰ νὰ μὰς κοκορεύεσαι.

Ἐδῶ ἀπο τὸ χάλι μας καὶ τὴν μεγάλην λῶρδα τὸ ἀντερο μὲς ἐγίνε σὰν γλασμένη κὼρδα, καὶ ἦλθαν κί' ἔλ' οἱ Μέτοχοι τῆς μαύρης Ἐταιρίας μ' ὀλολυγμοὺς, μ' ἀλαλαγμοὺς, καὶ μὲ φωνὰς ἀγρίας, μὲ φλοῦγκελγορν, μὲ βόμβαρδον, καὶ μὲ καραμοῦζα, τὸν τελευταῖον ἀσπαρμὸν νὰ δώσουν στὴν μουφλοῦζα, καὶ ἦλθε κί' ὁ Μεθόδιος, Δεσπότης πάσης Σύρου, νὰ ψάλλῃ ἐπικήδεια μεθ' ἄπαντος τοῦ κληρῶ, ἠυχῆθη δὲ ν' ἀνακαυθῇ κί' αὐτὴ πρὸς τὸ παρὸν εἰς τόπον ἀναψύξεως, εἰς τόπον χλοερὸν, ἐκεῖ ποῦ δὲν πληθρῶνται συναλλαγματοικαί, καὶ σὺ ἀκόμη χρομάτα γυρεύεις, τενεκέ ;

'Ο Σώλσοουρου ἔστὸν Δήμαρχον. — Τοὺς στόλους θ' ἀμολήσω
καὶ ἔλην τὴν Ἐρμούπολιν θὰ βομβαρδοβόλῃσω.

Τσιροπινᾶς πρὸς Σώλσοουρου. — Κανέναν δὲν πληθρῶνει κί' ἀπὸ κανόνια μπάμ καὶ μποῦμ ταυτὶ μας δὲν ἰδρῶνει. Ὅσ' εἶναι κανονιέρηδες δὲν σκιάζονται μὲ τέτοια καὶ ἄρες μας ἔστὰ χάλια μας καὶ ἔστὰ πολλὰ σεκλέτια.

Τὸν ἐπείραζαν ἢ ζήσταις καὶ δὲν εἶναι 'στὰ καλὰ του,
καὶ σὰν ἄνθρωπος τῆς μόδας ἐπιβαίνει ποδηλάτου.

Ὁ Σώλσθουρου 'στὸν Δήμαρχον.- Γκοντέμ Τσιροπινᾶς!..

Τσιροπινᾶς πρὸς Σώλσθουρου.- 'Αέρα κοπανᾶς...
δὲν σκιάζονται βομβαρδισμοὺς οἱ ταπεινοὶ σου δούλοι...
εἰς τὴν Πλατεία ἔχομε στημένο τὸν Μιαούλη.

Ὁ Σώλσθουρου 'στὸν Δήμαρχον.- Καυμένε, τί θὰ πάθης!..
ὁ Μάσκας θάβγη Δήμαρχος, καὶ τότε σὺ ἐγάθης.

Τσιροπινᾶς πρὸς Σώλσθουρου.- Κακὴ ψυχρὴ σου φλάσκα!
ντοῦρος κι' ἄλόρθος στέκομαι κι' ἐμπρὸς σου καὶ 'στὸν
[Μάσκα.

Κι' ἂν ἐβγῶ Δήμαρχος ἐγὼ, 'μπορεῖ καμπόσα χρέη
νὰ πάρουν κι' οἱ Ἑγγλέζοι σου, ποῦ κάνουν σὰν Ἑβρατοί,
ἀλλέως ἔλα θάλασσα κι' ἡ γῆ πυρὶ μιχθῆτω,
μὲ ἄλλους λόγους* δηλαδὴ λά μούζικα φινίτο.
Αὐτὰ καὶ μένω ταπεινῶς μ' ἀδυναμίαν τσίρου
Τσιροπινᾶς, Τσιροδιψᾶς, ὁ Δήμαρχος τῆς Σύρου.

Φασουλῆς καὶ Περικλέτος.
ὁ καθένας νέτος σκέτος.

Φ.- Ἡ Ἑγγλιτέρα, Περικλῆ, ποῦ κακὸ φόρο νάχθ,
μοῦ κάθεται πρὸ ἡμερῶν ἀπάνω 'στὸ στομάχι.
Π.- Γρατί, μοῦρέ;

Φ.- Καί μ' ἐρωτᾶς;...δὲν εἶδες, βρε γαιδοῦρι,
πῶς ἀπειλεῖ ὁ Σώλσθουρου νὰ κἀνῃ νταξάτοῦρι
καὶ 'στῆς Ἀγγλίας τὰς Βουλῆς θὰ γίνῃ φασαρία,